

بررسی زون‌های دگرسانی و کانی‌زایی در کانسار سنگ آهن شیطور (شرق

باق)

سعید زکی‌زاده سرایی^{*}، داریوش اسماعیلی^۱، علی کنعانیان^۲، شجاع‌الدین نیرومند^۳

^{*} دانشجوی کارشناسی ارشد پترولوژی، گروه زمین‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (saeid.zakizadeh@yahoo.com)

^۱ استاد گروه زمین‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (esmaili@khayam.ut.ac.ir)

^۲ استاد گروه زمین‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (Kananian@Khayam.ut.ac.ir)

^۳ استادیار گروه زمین‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (niroomand@ut.ac.ir)

چکیده

کانسار سنگ آهن شیطور در شرق بافق در مجاورت کانسار گزستان بخشی از کمربند سنگ آهن ایران مرکزی و زون تکتونیکی کاشمر-کرمان است که با ذخیره‌ای بالغ بر ۶۵ میلیون تن از سه توده سنگ آهن شرقی (مایل به شمال) و توده سنگ آهن مرکزی و همچنین توده سنگ آهن غربی (مایل به جنوب) تشکیل شده است. کانه‌زایی عمدتاً به فرم رگه‌ای و توده‌ای در درون متاسوماتیت‌ها و مخصوصاً در محل برخورد توده‌های گرانیتی با این سنگ‌ها روی داده است. کانه‌زایی آهن در کانسار شیطور شامل مجموعه کانی‌های مگنتیت، آپاتیت، پیریت و هیدروکسیدهای Fe-Mn است. توالی ستبری از سنگ‌های آتشفشانی رسوبی سری ریزو متشکل از داسیت، ریولیت، آندزیت و توده‌های نفوذی سنگ میزبان این کانسار را تشکیل می‌دهند. توده‌های ساب‌ولکانیک گرانیتی کالک‌آلکالین به سن کامبرین زیرین، توالی‌های آتشفشانی-رسوبی نفوذ و سبب دگرسانی آن‌ها و تبدیل آن‌ها به سنگ‌های سبز موسوم به متاسوماتیت شده است. بررسی زون‌های دگرسانی این کانسار نشان می‌دهد که سیستم دگرسانی شیطور یکی از مه‌ترین الگوهای دگرسانی را در میان ذخایر سنگ آهن منطقه بافق دارا می‌باشد. سنگ میزبان در این کانسار از توالی منظمی از سنگ‌های سبز موسوم به متاسومیت می‌باشد که از دگرسانی سنگ‌های آتشفشانی و نیمه آتشفشانی تشکیل شده است. فرایند دگرسانی بسیار متنوع بوده و یک گذر از دگرسانی سدیک (غنی در آل‌بیت) در سطوح عمیق‌تر پوسته به دگرسانی پتاسیک (پتاسیم فلدسپار + سرسیت) در سطوح میانی پوسته تا دگرسانی سیلیسی، سرسیتی و تورمالینی در قسمت‌های فوقانی تر کانسار را به نمایش می‌گذارد.

واژه‌های کلیدی: دگرسانی، متاسوماتیت، کانی‌زایی، شیطور، بافق، کمربند سنگ آهن ایران مرکزی

مقدمه

قسمت ایرانی کمربند کوهزایی آلپ-هممالیا با توجه به موقعیت خاص خود در بین اوراسیا و گندوانا شرایط مناسبی را برای تشکیل و تمرکز مواد معدنی را دارا بوده است (Ghorbani, 2013). وجود هشت ایالت فلز زایی با تنوع گسترده کانی‌زایی همراه با وجود ذخایر بزرگ مس، سرب و روی و آهن مؤید این ادعا می‌باشد. یکی از مهم‌ترین زون‌های فلز زایی در پوسته ایران کمربند سنگ آهن ایران مرکزی می‌باشد که دارای ذخیره‌ای بیش از ۲ میلیارد تن بوده و دربردارنده مهم‌ترین کانسارهای سنگ آهن ایران شامل کانسارهای بافق، چغارت، چادرملو، چاه گز، اسفوردی، ناریگان، گزستان و شیطور می‌باشد (Torab, 2008). یکی از کانسارهای مهم در کمربند سنگ آهن ایران مرکزی آنومالی 5A یا VI می‌باشد که دربردارنده دو کانسار آهن-آپاتیت گزستان و مگنتیت شیطور می‌باشد. کانسار آهن شیطور با ذخیره بالغ بر ۶۵ میلیون تن یکی از ذخایر مهم در این کمربند می‌باشد که به دلیل عمیق بودن کانه‌زایی و محدود بودن رخنمون سطحی تاکنون از دیدگاه مطالعات زمین‌شناسی

اقتصادی مورد مطالعه قرار نگرفته است. در این راستا و به منظور هدف این نوشتار بررسی زون‌ها دگرسانی و کانه زایی در کانسار سنگ آهن شیطور با استفاده از مطالعات سنگ‌نگاری و نتایج به دست آمده از پراش اشعه ایکس می‌باشد.

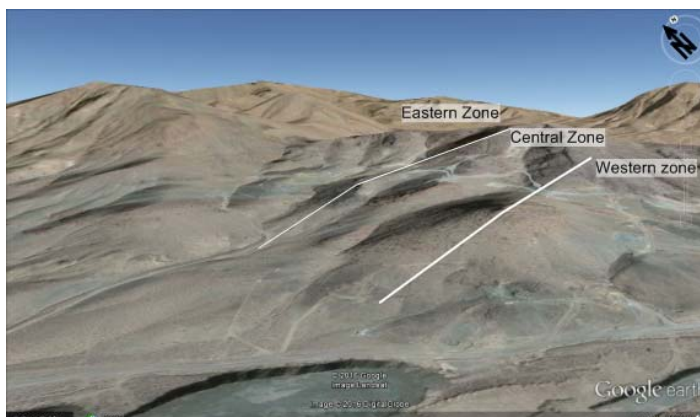
جایگاه زمین‌شناسی

کانسار سنگ آهن شیطور در ۷۸ کیلومتری خاور شهرستان بافق و ۷۵ کیلومتری معدن سنگ آهن چغارت در محدوده طول جغرافیایی ۵۵ ۵۶ تا ۵۸ ۵۵ شرقی و عرض جغرافیایی ۳۱ ۳۸ تا ۳۱ ۴۰ شمالی، بخشی از بلوک پشت بادام در ایران مرکزی می‌باشد که در قسمت خاوری زون تکتونیکی کاشمر-کرمان واقع شده است. بر اساس نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰ راور (Huckriede and Kursten 1962) بخش عمده این کانسار از مجموعه‌ای از سنگ‌های رسوبی-آتشفشانی متعلق به سری ریزو و دزو و شامل سنگ‌های آتشفشانی، توده‌های نفوذی، توف همراه با سنگ‌های متاسوماتیتی شده، ماسه‌سنگ، آهک، دولومیت و رسوبات آبرفتی جوان تشکیل شده است.

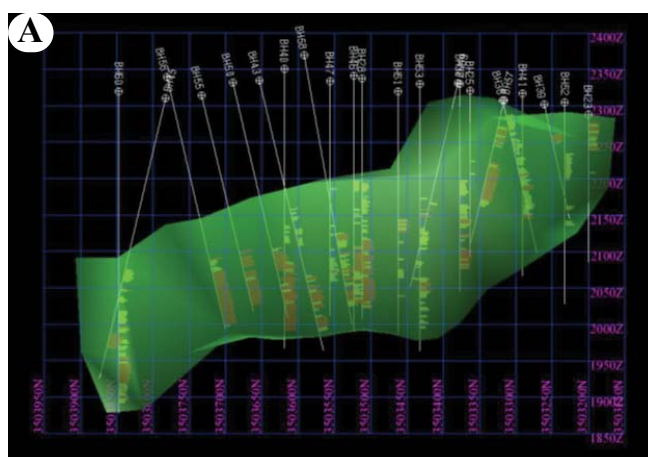
کانه زایی

کانی‌سازی در کانسار سنگ آهن شیطور شامل اکسیدهای آهن به فرم مگنتیت و هماتیت همراه با کانی‌های آپاتیت، پیریت، کلسیت، کوارتز و کلریت می‌باشد. این کانسار با ذخیره‌ای بالغ بر ۶۵ میلیون تن بر اساس رخنمون ماده معدنی از سه توده سنگ آهن شرقی (مایل به شمال) و توده سنگ آهن مرکزی و همچنین توده سنگ آهن غربی (مایل به جنوب) تشکیل شده است (شکل ۳-۱) امتداد هر سه توده، NW-SE می‌باشد. سنگ‌های متاسوماتیتی سبزرنگ به عنوان میزبان کانی زایی سنگ آهن در کانسار شیطور می‌باشند.

نتایج به دست آمده از حفاری گمانه‌های اکتشافی در پروفایل منظم نشانگر پیکره اصلی ماده معدنی در زون مرکزی به فرم توده پاکت مانند با امتداد NW-SE و با شیب متمایل جنوب غرب می‌باشد (شکل ۳-۲). پیکره ماده معدنی اصلی عمدتاً از مگنتیت توده‌ای همراه با بلورهای آپاتیت تشکیل شده و ضخامت کل زون آهن دار در گمانه SH-60 به ۱۰۸ متر می‌رسد وجود گسل‌هایی با روندهای مختلف و بخصوص با روند NW-SE سبب افتادگی و جابجایی‌های مختلف در واحدهای سنگی منطقه شده است. همچنین به نظر می‌رسد که وجود گسل‌های دارای روند NW-SE تأثیر زیادی در شکل‌گیری کانسار داشته باشند. مطالعات لاگ‌های حفاری شده نشان می‌دهند که سنگ میزبان کانی زایی سنگ‌های دگرسان شده موسوم به متاسوماتیت‌ها می‌باشند (شکل ۳-۴). کانه زایی در مرز بین سنگ‌های آتشفشانی دگرسان شده سری ریزو موسوم به متاسوماتیت و توده‌های نفوذی گرانیتی رخ داده است. بررسی توالی عمودی لاگ‌ها مخصوصاً گمانه SH-60 نشان می‌دهد که در تمامی لاگ‌ها در عمق بیش از ۴۵۰ متری زون متاسوماتیت باکانی سازی جزئی و در نهایت به متاسوماتیت بدون کانی زایی تبدیل می‌شوند (شکل ۳-۴). زون‌های کانی زایی شده به صورت لایه‌های مگنتیت-هماتیتی همراه با آپاتیت، مگنتیت توده‌ای، مگنتیت کم‌عیار تقسیم می‌شوند. کانسنگ بر اساس وجود آپاتیت و مقدار آن به دو نوع کانسنگ مگنتیتی و کانسنگ مگنتیت-آپاتیتی تقسیم می‌شود. از نظر شکل و فرم کانه زایی انواع مختلف کانه زایی شامل کانی سازی توده‌ای، برشی و استوک‌ورک می‌باشد.

شکل ۲- نمایی از موقعیت زون‌های کانه دار در کانسار شیطور

شکل ۳- A- مدل سه بعدی از پیکره کانه دار اصلی در محدوده زون آهن دار مرکزی در کانسار شیطور . B- نمایی از زون آهن دار غربی و راندگی لایه‌های آهکی بر روی رخنمون مگنتیتی و متاسوماتیت‌ها

دگرسانی در کانسار شیطور

دگرسانی در کانسار شیطور وسعت زیادی داشته و سنگ‌های دربرگیرنده و کانسنگ را به شدت تغییر داده است. در سنگ‌های اطراف کانسار اثرات دگرسانی‌های بسیار شدید و متنوعی دیده می‌شود به طوری که تشخیص نوع سنگ و کانی‌های اولیه را مشکل می‌سازد. به این سنگ‌های به شدت دگرسان شده متاسوماتیت گفته می‌شود. سنگ‌هایی که عمل متاسوماتیسم بر روی آن‌ها انجام گرفته شامل سنگ‌های آذرین (گرانیت پورفیر تا آندزیت) می‌باشند. از کانی‌های مهم حاصل از متاسوماتیسم می‌توان به آلبیت با ماکل شطرنجی، اپیدوت، تورمالین، کلریت، اکتینولیت، بیوتیت سبز، کلسیت، آپاتیت و کوارتز اشاره کرد. کربناتی شدن، سیلیسی شدن و تورمالینی شدن، تشکیل آپاتیت مهم ترین متاسوماتیسم در منطقه می‌باشد. سنگ‌های آذرین میزبان کانسنگ، تحت تأثیر چند نوع متاسوماتیسم قرار گرفته‌اند، که مهم‌ترین آن‌ها متاسوماتیسم سدیمی (آلبیتی) و کلسیمی (اکتینولیتی) است. ارتباط بین متاسوماتیسم و کانه زایی آهن در شیطور موضوع بحث‌برانگیزی است. شواهد صحرایی و مطالعات سنگ‌شناسی نشان می‌دهند که نخست متاسوماتیسم سدیمی (آلبیتی) رخ داده و در ادامه، با ورود سیالی غنی از

کلسیم و آهن، متاسوماتیسم اکتینولیتی پدید آمده است. وجود بافت‌های هم رشدی اکتینولیت-اکسید آهن، و نیز قطع‌شدگی کانی‌های آلبیت و اکتینولیت به‌وسیله اکسیدهای آهن (اغلب مگنتیت) نشان می‌دهد که کانه زایی آهن، هم‌زمان با متاسوماتیسم اکتینولیتی و پس‌از آن رخ داده است. طی این مراحل و در اعماق کمتر، دگرسانی‌های کربناتی و سیلیسی را مشاهده می‌کنیم، که نسبت به دو دگرسانی دیگر از شدت و وسعت کمتری برخوردار هستند. به‌طور کلی با توجه به بررسی‌های صحرایی و مطالعات میکروسکوپی سه نوع دگرسانی در کانسار قابل مشاهده است. ۱- دگرسانی اولیه (آلبیتی شدن)، ۲- دگرسانی اصلی (فلوگوپیتی و آمفیبولی شدن) و ۳- دگرسانی تأخیری (سرسیتی و سرپانتینی شدن). این دگرسانی‌ها را می‌توان از عمق به سطح به ترتیب زیر مشاهده کرد: ۱- دگرسانی سدیمی (آلبیتی)-کلسیمی (اکتینولیتی) در مناطق عمیق، ۲- دگرسانی پتاسیمی در مناطق میانی ۳- دگرسانی سرسیتی در مناطق سطحی که در بخش‌های بسیار سطحی سیلیسی شدن هم دیده می‌شود. این الگوی دگرسانی با دگرسانی‌های مشاهده‌شده در ذخایر IOCG و کایرونا (Hitzman et al, 1992) مطابقت دارد. به‌طور کلی دگرسانی‌های زیر در کانسار شیطور قابل مشاهده هستند.

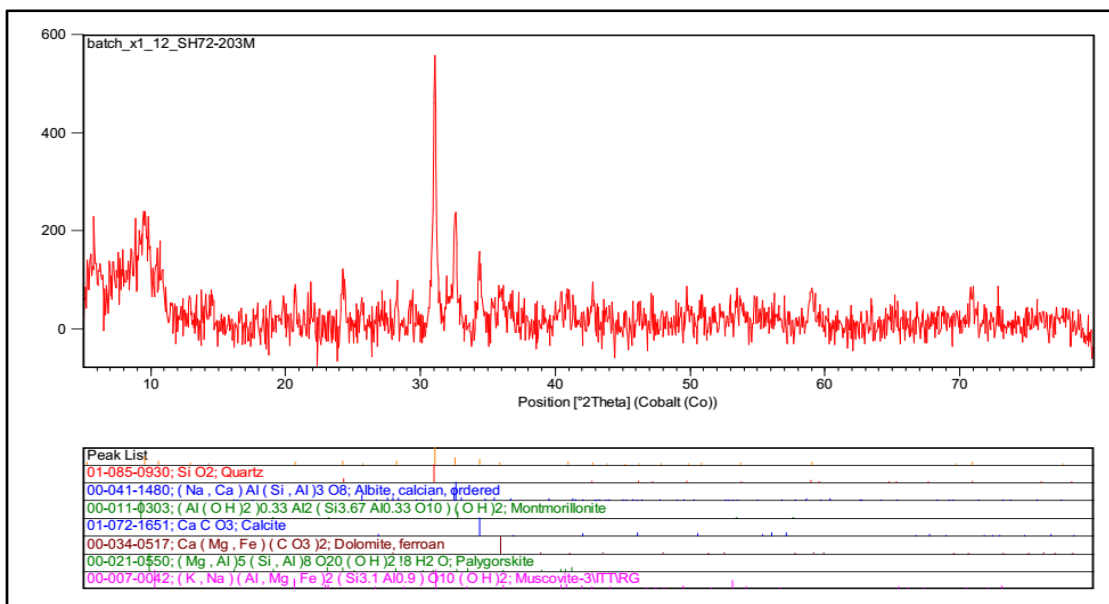
interval	Lithology	Lithology
0-4		alluvium
4-92		green Tuff
92-165.3		limestone
165.3-180.3		altered sandstone and breccia
180.5-195.5		breccia zone
195.5-218.5		altered tuff and metasomatited
218.5-242		metasomatite
242-244		low grade magnetite in metasomatite
244-301		Tuff with limestone
301-316		low grade magnetite zone with Phosphate
316-322		low grade magnetite in metasomatite
322-328		magnetite with Phosphate
328-343		Metasomatite with minor magnetite
343-364		low grade magnetite
364-427		high grade Magnetite and hematite with Phosphate
427-440.6		Metasomatite with minor magnetite

شکل ۴- ستون چینه‌شناسی عمقی کانسار شیطور بر اساس گمانه شماره SH-60. ضخامت لایه آهن‌دار زیرین به بیش از ۸۴ متر می‌رسد.

دگرسانی سدیک

سنگ‌های سبز موسوم به متاسوماتیت سنگ میزبان اصلی کانسار شیطور را تشکیل می‌دهند. مطالعه ترکیب کانی‌شناسی این سنگ‌ها با استفاده از روش پراش اشعه ایکس (XRD) نشان می‌دهد که این سنگ‌ها از مجموعه‌ای کانی‌ها شامل آلبیت، کلریت مگنتیت و کانی‌های رسی تشکیل شده است (شکل ۵). به‌طور کلی رخداد دگرسانی سدیک با رخداد آلبیت-مگنتیت در سنگ‌های مجاور زون کانه دار و همچنین بصورت بلورهای آلبیت شطرنجی در سنگ‌های نیمه نفوذی یافت می‌شوند پلاژیوکلاز در سنگ‌های آتشفشانی به آلبیت نیز تبدیل شده

است (شکل A۶). بارتون و جکسون^۱ (۱۹۹۶) پیشنهاد کردند که چرخش شورابه های نمک دار مشتق از لایه های تبخیری نقش مهم را در جدایش آهن و فلزات پایه از سنگ میزبان و توسعه دگرسانی سدیک و سدیک-کلسیک دارند. دگرسانی سدیک معمولاً در ترازهای عمیق کانسارهای اکسید آهن ظاهر می گردد. این دگرسانی غنی از آلبیت است. نوع و شدن دگرسانی و پارائنز کانی های همراه بستگی به ترکیب اولیه سنگ دیواره و عمق کانسار دارد (Hitzman et al., 1992).

شکل ۵- الگوهای XRD برای نمونه های متاسومیتی کانسار شیپور نمونه اولی مربوط به عمق گمانه SH-72 و عمق لای می باشد

دگرسانی سدیک-کلسیک

دگرسانی سدیک- کلسیک با رخداد وسیع آمفیبول و کلریت در سنگ دیواره کانسار شیپور و به صورت محدودی مشاهده می گردد. در کانسار شیپور دگرسانی سدیک- کلسیک به وسیله جانشینی آلبیت ± اپیدوت ± اکتینولیت ± هماتیت و تیتانیت پرکننده فضاهای خالی در بین زون کانی زایی آهن یافت می شوند (شکل B۶). اکتینولیت به صورت فیبری، دانه ریز و شعاعی وبه طور محلی همراه با آلبیت یافت می شوند. دگرسانی سدیک-کلسیک در سطوح عمیق تر کانسار روی داده و گسترش آن نسبت به دگرسانی سدیک محدود هست. اکتینولیت علاوه بر این به صورت پچ هایی یا پیکره های توده ای در سنگ های کربناته (مخصوصاً دولومیت ها) و در اثر متاسوماتیزم هیدروترمال یافت می شود. بر اساس مطالعات پتروگرافی مجموعه کانی های آمفیبول، آلبیت، اپیدوت، هماتیت، کلریت و کلسیت، مهم ترین پارائنز کانی های ناشی از دگرسانی سدیک- کلسیک در کانسار شیپور محسوب می شوند. آمفیبول، رایج ترین کانی سیلیکاته است که به صورت شکل دار تا نیمه شکل دار، همراه با آپاتیت - مگنتیت و یا به صورت ادخال های سوزنی درون کلسیت و کوارتزهای تأخیری، مشاهده می شود. مطالعات نشان می دهند که در زون دگرسانی سدیک سیال از لحاظ عناصر فلزی فرو شارژ می شود در حالی که در نقاطی که دگرسانی سدیک-کلسیک با ماتریکسی برشی از اکسیدها و هیدروکسیدهای آهن همراه است، سیال از لحاظ

عناصر فلزی تخلیه می‌گردد (Barton and Jackson, 2004). این امر در کانسار شیطور هم به‌وضوح قابل‌رؤیت است که آمفیبول‌های نوع اکتینولیت در درون ماده معدنی مشاهده می‌شوند.

دگرسانی سرسیتی شدن

سرسیتی شدن یکی از گسترده‌ترین انواع دگرسانی در کانسار شیطور می‌باشد. سرسیت به‌صورت غباری بر روی کانی پلاژیوکلاز دیده می‌شود (شکل C۶). در برخی از قسمت‌ها سرسیت به‌صورت بخشی و گاهی به‌صورت کامل جانشین پلاژیوکلاز شده است. تبلور مجدد سرسیت نشان‌دهنده تأثیر محلول‌های گرمابی بر سنگ میزبان می‌باشد.

دگرسانی کربناتی شدن

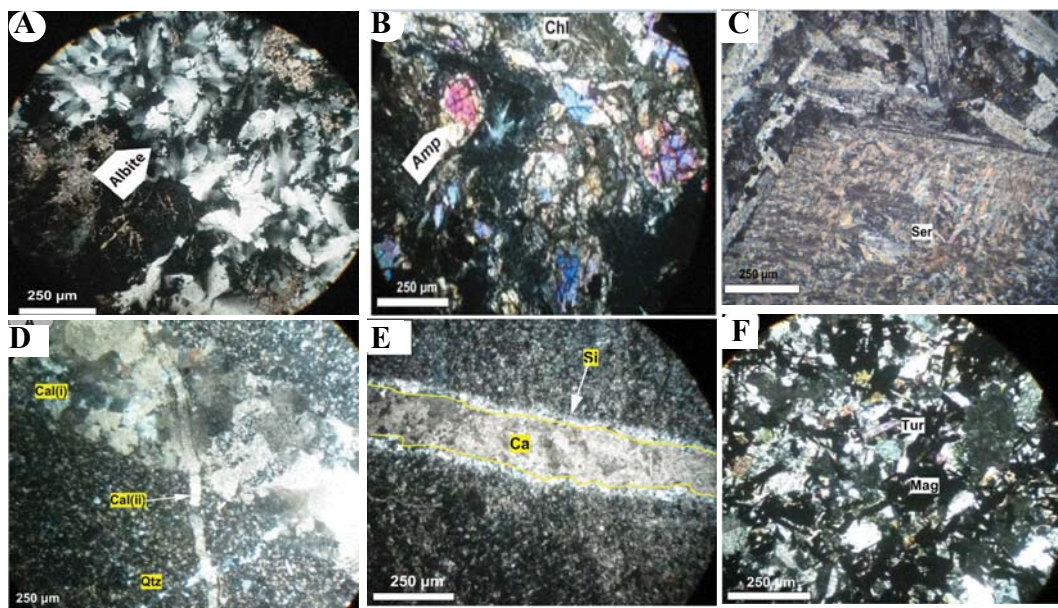
این نوع دگرسانی به‌طور گسترده در یک مرحله تأخیری در کانسنگ و سنگ میزبان به شکل پراکنده، رگه‌ای و رگچه‌ای و فراگیر در منطقه عملکرد داشته است (D۶). معمولاً مجموعه کربناتی، سنگ میزبان و کانسنگ را پوشانده و در برگرفته است. شدت کربناتی شدن به سمت کانی زایی افزایش می‌یابد. این دگرسانی در برخی از موارد بافت سنگ‌های آتشفشانی و نیمه آتشفشانی و کانسنگ را پوشانده به‌طوری‌که فقط آثاری از کانی اولیه باقی‌مانده است. در برخی از قسمت‌ها تحت تأثیر دگرسانی کربناتی آپاتیت‌ها تحت واکنش زیر به کلسیت تبدیل شده‌اند.

دگرسانی سیلیسی شدن

دگرسانی سیلیسی شدن از دیگر آلتراسیون‌های هست که واحدهای سنگی کانسار شیطور را تحت تأثیر قرار داده است. این دگرسانی و در اکثر سنگ‌های میزبان و کانسنگ مشاهده می‌شود (شکل E۶). دگرسانی سیلیسی شدن به‌صورت رگه - رگچه‌ای و پرکننده حفرات و یا تجمعات سیلیسی رخ داده است. مشاهدات صحرایی و میکروسکوپی مانند قطع‌شدگی رگه‌های کربناته و ماده معدنی توسط رگه‌های سیلیسی حاکی از آن است که فرایند دگرسانی سیلیسی شدن بعد از دگرسانی کربناته شدن روی داده است. در بعضی از مقاطع سیلیس در پیرامون رگه‌های کلسیتی تشکیل شده است (شکل E۶).

دگرسانی تورمالینی شدن

این دگرسانی به‌صورت بیشتر به شکل نیمه‌شکلدار، ستونی (متوسط تا ریزبلور)، مستطیلی شکل و شعاعی در سنگ‌های اسیدی دیده می‌شود (شکل F۶). تورمالینی شدن با سیلیسی شدن ارتباط و نزدیکی خاصی داشته و معمولاً به شکل پراکنده در فضاهای خالی سنگ و همراه با رگچه‌های سیلیسی دیده می‌شود.

شکل ۶- A- نمایی از تصویر میکروسکوپی از رشد مجدد بلور آلبت در سنگ‌های آتشفشانی B- تصویری از بلورهای آمفیبول از نوع ترمولیت-اکتینولیت در درون ماده معدنی C- تصویری میکروسکوپی از دگرسانی سرسیتی در سنگ‌های آتشفشانی. D- تصویری میکروسکوپی از دگرسانی کربناتی در نمونه‌های کانسار شیطور با توجه تصویر دو فاز کربناتی شدن قابل مشاهده است. E- رگه کربناته سیلیسی در نمونه‌های کانسار شیطور. F- تصویری میکروسکوپی از دگرسانی تورمالینی در نمونه‌های کانسار شیطور.

نتیجه‌گیری

کانسار شیطور با ذخیره‌ای بالغ بر ۶۵ میلیون تن از سه توده سنگ آهن شرقی (مایل به شمال) و توده سنگ آهن مرکزی و همچنین توده سنگ آهن غربی (مایل به جنوب) تشکیل شده است امتداد هر سه توده، NW-SE هست. کانه زایی عمدتاً به فرم رگه‌ای و توده‌ای در درون متاسوماتیت‌ها و مخصوصاً در محل برخورد توده‌های گرانیته با این سنگ‌ها روی داده است. توالی ستبری از سنگ‌های آتشفشانی رسوبی سری ریزو متشکل از داسیت، ریولیت، آندزیت و توده‌های نفوذی سنگ میزبان این کانسار را تشکیل می‌دهند. توده‌های ساب‌ولکانیک گرانیته کالک‌آلکالن به سن کامبرین زیرین، توالی‌های آتشفشانی -رسوبی نفوذ و سبب دگرسانی آن‌ها و تبدیل آن‌ها به سنگ‌های سبز موسوم به متاسوماتیت شده است. بررسی زون‌های دگرسانی این کانسار نشان می‌دهد که سیستم دگرسانی شیطور یکی از مهم‌ترین الگوهای دگرسانی را در میان ذخایر سنگ آهن منطقه بافق دارا می‌باشد. سنگ میزبان در این کانسار از توالی منظمی از سنگ‌های سبز موسوم به متاسوماتیت می‌باشد که از دگرسانی سنگ‌های آتشفشانی و نیمه آتشفشانی تشکیل شده است. فرایند دگرسانی بسیار متنوع بوده و یک گذر از دگرسانی سدیک (غنی در آلبیت) در سطوح عمیق تر پوسته به دگرسانی پتاسیک (پتاسیم فلدسپار + سرسیت) در سطوح میانی پوسته تا دگرسانی سیلیسی، سرسیتی و تورمالینی در قسمت‌های فوقانی تر کانسار را به نمایش می‌گذارد

منابع:

- Barton, M. D., and Johnson, D. A., 1996, Evaporitic-source model for igneous-related Fe oxide-(REE-Cu-Au-U) mineralization: *Geology (Boulder)*, v. 24, p. 259-262
- Huckriede, R. and Kurestan, M., 1962, *Zur geologie des Gebietes Zwischen Kerman and Saghand (Iran)*, *Geol. Jahrb. Beif.* 51, 197p.

مجموعه مقالات
بیستمین همایش انجمن زمین شناسی ایران
۱۶ تا ۱۸ شهریورماه ۱۳۹۵، دانشگاه تهران

Hitzman W.M, Oreskes N., Einaudi M.T., "geological characteristics and tectonic setting of protozoic Iron Oxide (Cu-U-Au-REE) deposits", precamb. Res., 58,(1992), 241-287
Ghorbani, M., 2013, The Economic Geology of Iran (Mineral Deposits and Natural Resources).Springer, Netherlands, 569p
Torab, F.M.,2008, Geochemistry and metallogeny of magnetite-apatite of Bafq mining districts, Central Iran, PhD thesis in Clausthal universty of technology.